Ч. 242. Субота 11 падолиста (29 жовтня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Італіяньско-турецка війна.

На вторковім засіданю палати послів промавляв лиш в буджетовій дискусиї посол Масарик. Бесідник широко обговорював промову п. президента міністрів ґр. Штірґка і виступав против зросту видатків на войскові ціли. Відтак іменем німецкого національного союза промовляв п. Ґрос, з социялістів говорив п. Адлер, а в імени Поляків виголосив довшу промову п. Врубель. Бесідник широко обговорював економічне положене Галичини і жаданя наших селян. По его промові перервано буджетову дискусию і приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенем пос. Гавермана в справі братскої каси в Мірешовичах. Промовляв п. Цінґр і по его промові перервано дискусию та по відчитаню інтерпеляций закрито засідане.

На засіданю в середу промовляв перший посол Кернер, молодочех та остро виступив против міністра Гохенбурґера. Бесідник сей, промовляючи через три години, полемізував наперед з висновками дра Ґроса, закидаючи ему, що Німці в Празі заявили вправді, що згоджують ся на конференцию в язиковій справі, але не заіменували своїх представителів на ту конференцию. Домагане національної автономії є після бесідника тільки фразою, котру в практиці годі перевести. Опісля полемізував бесідник з міністром судівництва Гохенбурґером, котрому закинув упосліджуване ческих судиїв та форитоване судиїв німецких.

Пос. др. Фукс, христ.-сусп., заявив, що християньско-суспільна партия приймає декларацию президента міністрів з вдоволенем до відомости. Партия готова попирати всі кроки до урохомленя парляменту, просила отже президента посольскої палати о скликане клюбових провідників на нараду, на котрій партия предложить свої бажаня що-до дальшої праці парляменту. Христ.-сусп. партия є готова сповнювати все свої обовязки та ухвалити всі конечности держави, але зобовязань тих не приймає в формі контракту з правительством або з партиями, але й на дальше зберігає вільну руку.

Відтак промовляли ще пос. Букович і пос. Голубович. Сей послідний іменем українського клюбу обговорював положене Русинів в Галичині.

По его промові і відчитаню інтерпеляций закрито засідане.

Палата панів відбула засідане в середу пополудни. По відчитаню предсідателем письма про зміну кабінету забрав слово президент міністрів ґр. Штірґк, котрий представивши новий кабінет, заявив, що правительство вповні сьвідоме, яким вірним і могучим речником державних інтересів усе була палата панів.

Премієр просить, аби палата вірила, що вповні числить ся з конституцийним становищем палати і все признасть палаті належний вплив. В справі законодатних праць звернув премієр увагу на конечність войскової реформи, щоб оружна сила держави також на будуче стояла на висоті своєї хвали. Правительство уважає своїм обовязком не тільки попирати розвязку сего питаня, але буде також заступатись за інтереси оружної сили. До підстав монархії належить цвитуче господарство, бо тут є жерела, з котрих може плинути поміч, конечна для потреб армії і фльоти. Правительство присьвячує свою увагу цілому обсягови справ державного добробуту.

З проґрами, поміщеної в престольній промові, бесідник бажав би порушити поодинокі точки, специяльно-ж розвиток водних доріг в тім напрямі, де ще нема відповідних зарядженьень. Правительство буде дбати за всі галузи продукциї за суспільно-політичне законодавство, за опіку над молодїжию і за тривке запевнене буджетової рівноваги. На поли податків вказані більші ощадности.

Міністер згадує про акцию, підняту комісиею реформи адміністрациї. В справі дорожнечі правительство з відрадою витає вибір послідної комісиї в палаті панів до обговореня сеї важної справи. Коли ходить о державну

---

16)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Про мене, ненавидьте собі мене, але вислухайте.

— Ні! — крикнула Алісия з палаючими очима. — Вн мене слухайте. Мусите відповісти на мої питаня. Але заждіть хвильку! — Она підбігла до виходу з ґалериї і закликала: — Валентино!

— Я тут — відповів якийсь голос.

— Ах, ви тут. Не відходіть!

— Добре.

— Валентина то моя приятелька, що продає тут на горі почтові карти — сказала Алісия, вертаючи трохи спокійнійшим голосом. — Коли не відповісте мені сейчас на мої питаня, то я пішлю еї на долину і велю їй покликати церківника. Отже: Хто ви?

— Не питайте лиш о те!

— Питаю, бо мушу знати.

— Всьо! Лиш то ні.

— Валентино! — покликала Алісия і сейчас появила ся в отворі сходів голова молодої шіснацятьлітної дівчини. — Зійди на долину і скажи батькови Боннетон, аби сейчас вийшов сюди. Біжи скоро, прошу тебе!

Дівчина притакнула головою і зараз роздав ся лускіт еї деревляних пантофлів на сходах.

— Що — що хочете ему сказати? — промовила з трудом незнакома.

— Окажу ему, що ви маєте до діла з вчерашним злочином. Я нічого о тім не знаю, але він читає часописи.

— Чи хочете мене погубити? — благала незнакома. — Я знов всьо направлю, виратую пана Кітреджа, котрий з моєї вини попав в підозріне, бо знаю, що він невинний. На случай конечної потреби я навіть буду сьвідчити за ним. Я розповім, як то всьо стало ся —

— Що і де?

— В тій комнаті, де того чоловіка — застрілено. Ах! — она закрила очи руками і стрясла ся.

— Ви були — там? — шепнула Алісия, здержуючи віддих.

Незнакома кивнула головою.

— Тепер не маю досить часу, аби вам всьо подрібно розповісти. Льойд знає то, я ему всьо розказала—в фіякрі. Але коли я зголошу ся на сьвідка, буду знищена!

— А коли того не зробите, лишить ся Льойд у вязници.

— Ні, ні! Они не мають ніяких доказів против него. Мусять его увільнити. Але він мусить мати доброго адвоката і тому принесла я ті гроші.

Она хотіла віткнути Алісиї пачку банкнотів.

Але та відіпхнула еї руку.

— Не потребуємо гроший. Я постараю ся о те, аби ви сьвідчили в его справі.

— Хочете завдати ему той біль? Хочете зробити саме то, чого спинене так дуже лежало ему на серци, що він навіть не налякав ся вязниці. А ви хочете то зробити, хоч нема до того конечної причини. Чиж він не говорив би сам, коли би лише в той спосіб міг себе уратувати? А ви кажете, що любите его, а не маєте навіть на стілько почутя ніжности, аби ушанувати то, що він уважає обовязком чести?

Алісия стояла бліда і дрожача і мірила свою суперницю нерішучим поглядом. Саме тепер роздали ся на сходах вежі знов голосні крики Валентини і тяжкий хід церківника, котрий поволи наближав ся.

— Можете мене видати поліциї, коли хочете — сказала дальше незнакома рішучим голосом. Але розважте добре, що мене привів до вас лиш сьвятий спомин минулої любови, спомин, який є для мене сьвятий і який ви шануєте, а який в топчете ногами!

В тій хвили вийшов на ґалерию батько Боннетон і спитав з невдоволенем:

— Що такого? Чейже та пані зрозуміє, що я в сій хвили не сьмію віддалювати ся з церкви.

Дама стояла непорушно; еї лице було біле мов полотно, руки судорожно затиснула,

службу, котра найбільше потерпіла наслідком дорожнечі, правительство підіпре всї зарядже ня в рамах скарбової можливости. Однако не може поминути мовчанкою, що форма, в якій виявили ся бажаня державних урядників, не облекшує трактованя сего питаня.

Вкінци говорив премієр про нїмецко-ческу угоду, запевняв, що правительство зробить тут все можливе, і просить о довіре і поперте.

П. Бернрайтер зголосив внесене, щоби з уваги на те, що палата буде займати ся справою дорожнї, яка стоїть в звязи з торговельно-цловою полїтикою, правительство предложило палатї всї материяли і договір з Угорщиною.

На анексийний декрет італїяньского короля Турки і Араби відповіли завзятими атаками на італїяньскі позиції коло міст Тріполїсу та Дерни. Вісти про ті атаки походять переважно з турецких жерел, але мають характер урядових донесень і вже тому, хочби частинно, треба уважати їх автентичними. В Триполїсї Туркам і Арабам повелось нібито зігнати Італїянців, мимо їх чисельної переваги, зі всїх підміских позиций і приневолити їх завернути до окруженого муром старого міста. Всї форти в Тріполїсї находять ся вже в руках Турків. Крім того Турки заняли незвичайно важні позиції в Бумелїянї, відтинаючи Італїянцями доступ до жерел. Італїяньскі вояки дістають воду з воєнних кораблїв.

Тимчасом італїяньскі донесеня голосять, що положене в Триполїсї зовсїм не змінене і що атаки Турків на італїяньскі позиції були безуспішні. Між Турками і Арабами мала зананувати незгода.

Новинки.

Львів, 10 падолиста 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радниками висшого суду при судах першої інстанциї радників: Меч. Кіцкого в Новім Санчи для Кракова, Мат. Яросевича для Ряшева і Густ. Грінера в Вадовицях для Нов. Санча. — Надав радникови Вол. Деленга-Жеґедловичеви у Львові титул і характер радника вис. суду краєв. у Львові.

— **Конкурс.** В ґімназиях: в Дрогобичи в VIII ґімн. у Львові і в руській ґімназиї в Перемишли буде установлений від 1 лютого 1912 асистент при науці рисунків за ремунерацию унормованою законом з 19 вересня 1898 Дн. зак. держ. ч. 173. Поданя о кожде з тих місць службових заосмотрене в потрібні документи належить вносити безпосередно до кр. Ради шкільної найпізнїйше до 20 грудня 1911.

— **Маркіянове сьвято в Перемишли.** В недїлю дня 5 с. м. розпочало ся в Перемишли Маркіянове сьвято архієрейскою Службою Божою. Брацтво церковне з хоругвами, сьвященики і велике число вірних ввело Преосьвящ. Владику торжественно до церкви і розпочало ся Богослуженє. Ще перед тим поприходили були з близших і подальших сїл віддїли „Соколів“, „Січий“ з прапорами а крім того ще й богато селян, селянок і дївчат. По богослуженю відбуло ся посьвяченє мармoрової таблиці в память 100-лїтних уродин Шашкевича. На таблици тїй, обведеній рамами з білого каменя, находять ся крім написи також і погруде Маркіяна.

О 1 год. рушив похід, в котрім взяли участь всї рускі товариства, „Соколи“ і „Січи“, школа народна м. Шашкевича, учениці дївочого лїцея і ученики рускої ґімназиї з власною орхестрою і прапором. Похід ішов найблизшими уличками на давну Глинян ску улицю, яку від тепер названо улицею Шашкевича. З одної сторони улиці була тріюмфальна брама а на другім кінци уміщено пропамятну таблицю з слїдуючою написию:

„Віра серця мого як Бескид твердо постановилась на любови....
...Руське ми серце та й віра руська...“
Із Псальмів Руслановних.
Першому поетови рідного слова
Маркіянови
Шашкевичеви
В столїтні роковини его уродженя.
Перемискі Русини
Р. Б. 1911.

При відслоненю сеї таблиці промавляв заступник буриістра міста др. Немчиньский (по польски), який іменем ради громадскої отворив улицю а іменем комітету промавляв др. Загайкевич. По промовах рушив похід в взірцевім порядку через головні улиці міста на Високий замок, де на одній найбільшій площи промовив ще раз др. Загайкевич і по відсьпіваню народного гимну торжество закінчило ся о 3 години. О 4 год. відбув ся популярний концерт в „Народнім Домі“.

— **Втеча Мирослава Січиньского з вязниці.** Із Станиславова наспіла нинї така вість: Січиньский, убийник Намістника ґр. Андрія Потоцкого втїк сеї ночи з вязниці карного заведеня. В кели знайдено его одїне вязничне, очевидно втїк перебраний. Після иншої версиї одїне его знайдено в сутеренах. Мабуть не добачено слїдів, котрі вказували би на то, що втеча наступила при помочи якогось вилому або якогось насильного дїланя.

Дальше доносять із Станиславова: Доси годї було ствердити, о котрій годинї відбула ся втеча Січиньского. Той вязень, котрий разом з ним в однїй кели відсиджував кару, каже, що не чув нїчого. Доворець, котрий мав обовязок пильнуваги осьвітленої через цїлу ніч келї, каже, що заглядаючи через вікопце в ночи не добачив нїчого підозрілого. Аж над раном спостережено, що ліжко Січиньского есть пусте. Келя була замкнена. Арештантске одїне Січиньского знайдено в сутеренах. Власти вязничні і прокуратория державна зарядили сейчас слїдство передовсїм против дозорців, котрі були обовязані пильнувати вязня. Рівночасно повідомлено о втечи краєві позакраєві власти.

З Кракова доносять: Вість о втечі Січиньского з вязниці в Станиславові наспіла до тутешної дирекциї полїциї о 8 год. 15 м. рано. Зараз скоро лиш вість наспіла директор полїциї Фляйтас зарядив відповідні средства осторожности на краківскім двірци та віднїс ся до всїх експозитур дирекциї полїциї на границі з порученєм, щоби розвинули вказані средства осторожности.

— **Огнї.** В Колоднї, жовківского повіта, згоріло сими днями сїм загород селяньских. Шкода виносить 19.000 кор. і була лиш в части обезпечена. — В ночи з втірка на середу вибух огонь в Станиславові на поді будинку виділу повітового. Заким наспіла сторожа пожарна, зачали горіти стелї над комнатами, в котрих містять ся бюра секретаря і презеса ради повітової. Лиш завдяки енерґічній акциї сторожі ратункової огонь не розширив ся.

а еї очи глядїли з неспокійним дожиданєм на уста дївчини.

Алїсия глубоко відотхнула і сказала:

— Пані хотїла би конечно почути голос великого дзвона і просила мене, аби я раз ударила в крису. Я відповіла, що в часї служби Божої не вільно менї того зробити, але она так богато чула о его чудеснім звуції і дуже просила, бо мусить від'їхати. Коли давала пять, а відтак двацять франків, погадала я собі, що таки треба вас покликати.

— Двацять франків! — воркнув старий не підозріваючий нїчого. — То ти, дитино, добре зробила, я то зараз уладжу.

Коли він зник в дверех полудневої вежі, вхопила незнакома Алїсию за обі руки і шепнула глубоко зворушена:

— Нехай вас Бог благословить — нехай вас Бог благословить!

Молода дївчина не могла з себе добути слова, бо з трудом лиш здержувала сльози, що напрасно тиснулись їй до очий. Але вже роздав ся глубокий, повний звук великого дзвона, що був би приглушив всї слова. Зараз опісля вернув батько Боннетон, став розповідати дамі всячину про прикмети і історию дзвона і попращав ся, коли взяв обіцяну нагороду з дуже вдоволеним лицем.

— А тепер? — спитала Алїсия неспокійно, коли були знов самі.

— Тепер я буду старати ся ратувати его — або радше ми обі будемо его ратувати спільними силами — відповіла живо дама. — Передусїм возьміть ті гроші; атже то для него — ви не повинні відкидати їх. Так, добре! То для адвоката. Мусимо ему сейчас вишукати доброго адвоката.

— Так, очивидно — згодила ся Алїсия — але звідки такого дістати?

Незнакома задумала ся.

— Так, то тяжко! Мусимо порадити ся — якогось мужчини.

— Ах, вже маю! — скрикнула Алїсия. — Пан Кокеніль порадить нам.

— Гонорите о тім аґентї? — спитала незнакома з зачудованєм.

— Так, так, пан Павло Кокеніль, той вже подасть нам раду.

— Алеж він взяв в свої руки ту справу? Так бодай пишуть ґазети.

— То нїчо! Він такий добрий і вічливий; він певно менї поможе.

— Ну, може то знак провидїня — шепнула тамта. — Отже ідїть до него — але сейчас! Спитайте его о доброго адвоката. Говоріть з ним зовсїм отверто і робіть, що він вам скаже. І ще одно: Одно порученє для пана Кітреджа, дуже важне. Тут є папір — она видерла карточку з своєї нотатки — напишіть радше ті слова, аби не було похибки. Отже: Дама, що вчера вечером відвозила фіякром пана Кітреджа, велить ему сказати, що она знає тепер, що особа, яку она вчера уважала виною, не є винна. Она знає то зовсїм певно, так що може виступити як сьвідок, коли би того було потреба. Але она надїє ся, що того не буде потреба. Просить пана Кітреджа, аби тих гроший ужив на оплачене адвоката.

* * *

Було вже досить пізно, коли Алїсия могла вибрати ся в дорогу і била пята година, як она з мішаним чувством довіря і ляку задзвонила до мешканя Кокеніля. Отворила Мелянія і своїми завдрістними поглядами зрадила, що не любить, коли до еї пана зголошують ся молоді і хороші женщини.

— Пан Кокеніль відпочиває — воркнула. — Цїлу ніч не було его, а й нинї лише що перед пів годиною покінчив свою роботу.

— Дуже менї прикро — сказала Алїсия лагідно — але то незвичайно важна річ.

— Добре, добре. Скажу ему. Кого маю заповісти?

— Він не буде знати мого назвиска. Прошу ему сказати, що прийшла дївчина, котра в церкві Нотрдам продає сьвічки.

Стара відійшла воркотячи і лишила Алїсию в сїнях; але зараз вернула вже трохи лагіднїйша, отворила двері до комнати і попросила Алїсию сїсти і кілька хвиль зачекати.

Молода дївчина розглядала ся цїкаво по комнаті, придивила ся фотоґрафії Кокеніля і Цезаря і похилила ся над скляною скринкою з ґіпсовими відливами рук, в котрих оглядаючи так заглубила ся, що аж стрясла ся налякана, коли пан дому нагло зараз за нею відозвав ся:

— Дуже менї мило бачити вас пані!

— Я — я — прошу дарувати — промовила змішана.

— Цїкавлять вас мої ґіпсові відливи? — спитав.

— Я приглядала ся тїй руції — відповіла молода дївчина. — Знаю одну зовсїм подібну.

Кокеніль похитав добродушно головою.

— То дуже неймовірне.

— Нї, справдї! Впевняю вас.

— Може в якім музею?

— Нї, в дїйстнім житю.

— Ви бачили руку, котрої малий палець так довгий, як той тут? — питав все ще недовірчиво.

(Дальше буде).

Шкода виносить около 10.000 корон і була обезпечена. Причиною огню була лиха будова комина. — В селї Коросні, перемишляньского повіта, погоріло 7 загород селяньских зі всїми будинками і значними запасами збіжа і паші. Всї погорільцї були асекуровані. Займило ся у братів Копоцїньских, а причина огню ще не звістна.

— **Друга сензация в Станиславові.** В москвофільскім банку „Самопомощ" в Станиславові викрито дефравдацию на суму 70.000 до 100.000 корон. Полїция поробила численні арештованя. Хто допустив ся тої дефравдациї, поки що не знати; говорять лиш, що якийсь урядник, котрий виїхав на урльоп. Назвиска і подрібности сеї сензацийної справи держать поки що в тайнї.

— **Ще одна станиславівска сензация.** Урядник почтовий в Станиславові Тарґош пробив ся в ночи з втірка на середу два рази ножем в самоубийчім намірі і зранив ся досить тяжко. Зробив то в пивници будинку почтового серед купи старих актів, котрі там мав складати. Причиною наміреного самоубийства була, як кажуть, обава, що небавком викрие ся спроневірене, якого допускав ся в посилках грошевими. До того спроневіреня спонукали его фінансові клопоти яких наробила ему векслева запорука за товаришів, як то показуе ся із записок та листів, які полишив до жінки, товаришів і начальника почти. Тарґоша відставлено до шпиталю і есть надія, що буде жити.

— **Арештоване розбишаки.** Жандармериї в Новоселици на Буковинї удало ся зловити одного з тих розбишаків, що напали були свого часу на банк в Новоселици і зрабували звиш 35.000 корон та втекли до Росиі. Арештований називае ся Воронюк і був давнїйше стражником. Він був на весїлю в Новоселици і підчас забави зрадив ся, що брав участь в обрабованю банку. Жандармерия сконфронтувала его зі служачим віденьского банку союзного в Новоселици, а той пізнав его сейчас яко одного з тих, що брали участь в нападї рабунковім. У арештованого знайдено 506 рублїв і бравнїнґ в 50 набоями.

— **За дрантиве і несовістне будоване.** Свого часу доносили ми, що при ул. Замковій будовано поверхову офіцину при партеровій реальности. Будови тої підняв ся будівничий Валерий Шульман і взяв собі до помочи практиканта будівничого Ізидора Гехта і підмайстрів мулярских Стефана Круковского і Антона Слївіньского. Всї они будували так, що дня 14 грудня 1910 одна стїна нового будинку завалила ся, пробила кришу і стелю партерового дому і убила Шпринцю Варгафтіґ на місци а Амелїю Кіршенбавмову тяжко покалїчила. Отже за сю нещасливу пригоду, котрої виною було дрантиве і недбале ведене будівлї, мусїли всї наведені повисше відповідати перед судом і трибунал видав вирок засуджуючий архітекта Валерия Шульмана на 2 місяцї строгого арешту з постом що 14 днів та на заплачене відшкодованя роднї жертви катастрофи. Гехта і підмайстрів Слївіньского і Круковского суд увільнив.

Господарство, промисл і торговля

— **Знижка в цїнах бараболь.** Всїм відома кампанїя, яку підняли представителї міского населеня проти дорожнечі средств поживи. Дискусия, яка в тій справі вивязалась в парляментї і в пресї, зверталась головно проти цїни мяса. Не полишено однак на боцї також инших продуктів. Вину на дорожнечу складали головно на рільниче населене, котре немов то через свою орґанїзацию підносить цїни своїх продуктів. Виявилось тимчасом, що часто мимо низької цїни продуктів господарских цїни мяса і инших артикулів при детайлїчній продажи консументам були без порівнаня значно висші. І дїйстно спекуляция полягае на тім, щоби у рільничого населеня купувати як найдешевше, а рівночасно продавати як найдорожше. Се виявилось досадно при теперішній знижцї бараболь. Ще недавно плачено за 1 метр. сотн. бараболь з довозом до стациї 6—7 К. Тепер цїна упала так, що заледво можна узискати 4 К, а у Львові на ринку ще дешевше продають бараболї. З огляду на се, що урожай на бараболї сего року не був надто сьвітлий, а з другої сторони запотребоване до Чех і Нїмеччини дуже велике, треба приняти яко факт, що знижку в цїнах бараболь викликано штучно через спекуляцию. Через низькі цїни богато господарів здержуе ся зовсїм з продажию до весни, бо підчас садженя бараболь запотребоване їх буде значно висше і цїни підуть в гору тим більше, що при закупнї насїня нїхто не оглядае ся на ріжницю в цїнї, коби лиш одержати добрий товар, в котрий кладе рільник цїлу свою надію.

— **В справі тарифових знижок** для перевозу худоби, паші, підстїлки та споживчих артикулів Краевий Союз господарско-торговельних Спілок у Львові ул. Зіморовича ч. 20, виготовив переклад приписів, від яких сповненя зависить узискане знижки 50 проц. коштів перевозу паші, підстїлок та споживчих артикулів, та видав формулярі посьвідок і заяв потрібних до реклямациї. Друки ті можуть одержати безплатно відбірцї, що купують в союзї, а на кошти пересилки належить долучити марку за 20 с.

Телеґрами.

Відень 10 падолиста. В палатї послів промавляли нинї дальше в розправі буджетовій посли Буґатто і Шустершіц, котрий зазначив, що Словінцї зроблять відповідний ужиток зі свободи постанов і що не мають причини довіряти теперішному правительству. По промові пос. Мехури (ческ. аґрар. з Морави) замкнено дебату і вибрано ґенеральних бесїдників Гартля (нїмецк. людов.) за, а Немца (ческ. соц. демокр.) против.

Льондон 10 падолиста. На вчерашнім пирі у льордмера виголосив премієр Асквіт довшу бесїду о межинароднім положеню. Висказав сожалїне з причини італїяньско-турецкої війни і заявив, що посередництво мало би більший успіх, коли би було предприняте спільно всїма державами. Зато з вдоволенем треба повитати францускo нїмецку умову в справі Марокка, котра приносить честь дипльоматиї обох тих держав. Премієр заперечив чутку.

Ганкав 10 падолиста. Місто Кантон проголосило ся независимим. Прапор з них здоймлено.

Білград 10 падолиста. Король Петро виїзджае дня 16 с. м. до Парижа в гостину до президента Фалїєра.

Париж 10 падолиста. З Тріполїса доносять: Італїяньский кружляк „Ліґурія" бомбардував місцевість Зуера за пачкарство. По збомбардованю місцевість опорожнено.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·18, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·5*, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·18, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідае: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджена.

Приписи дотичиo сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.